

ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε τοπικῶν συνθηκῶν, διότι ἡ κατοικία ὅσον καὶ ἡ διατροφή ἐξαρτῶνται σχεδὸν ἀπολύτως ἐκ τούτων ἐν τῇ ὑπαίθρῳ. Προέχει πρὸ παντὸς τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐλαχίστης προτυπώσεως, ὅπερ ἐπίσης εἶναι πολὺπλοκον καὶ δεῖται μακρᾶς καὶ ἐνδελεχοῦς ἐρεῦνης ἐκ μέρους τῶν τε ὑγεινολόγων καὶ τῶν μηχανικῶν. Μόνον διὰ τῆς συστάσεως δραστηρίων ἐπιτροπῶν μελέτης θὰ ἦτο δυνατόν νὰ κάμωμεν τὸ πρῶτον βῆμα. Βεβαίως αἱ ἐπιτροπαὶ διαιωνίζουσι πολλάκις τὰ προβλήματα, ἀλλ' ὅταν τις σκεφθῆ, ὅτι ἡ πρώτη κίνησις ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ 1843, ὅτε ἐδημοσιεύθη ἡ μελέτη τοῦ Edwin Chadwick: Report on the Sanitary Conditions of the Labouring Classes of Great Britain, ὅτι ἔκτοτε ἐγένοντο ἐπιτροπαὶ ἐπὶ ἐπιτροπῶν μελέτης ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ ὅτι μόλις μετὰ τὸν προηγούμενον παγκόσμιον πόλεμον ἤρξατο μικρὰ τις ἐμπράγματος διόρθωσις ἐπὶ ὑπουργοῦ ὑγεινῆς τοῦ Neville Chamberlain, τότε νομίζομεν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν παρ' ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐπιτροπῶν ἄλλη διέξοδος δὲ ὑφίσταται ἢ ἡ διὰ τούτων σύγχρονος μελέτη τοῦ προβλήματος ἀπὸ τῆς ὑγειονομικῆς, τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς τεχνικῆς του πλευρᾶς, ἵνα καθορισθῶσιν οἱ καλλίτεροι τρόποι ἀποτελεσματικῆς δράσεως.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — Περὶ Ἐνεκδότων ἐπιστολῶν Ἰωάννου Ὁρλάνδου καὶ Ἀνδρέου Λουριώτη συνταχθεῖσων ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸ ἔτος 1824, ὑπὸ *Εὐγενίου Διαλεξίου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ Κ. Ἀμάντου.

Μεταξὺ πολλῶν χειρογράφων, τὰ ὅποια μοὶ προσεφέρθησαν εὐρίσκετο καὶ εἷς κῶδιξ, τὸν ὁποῖον ἐκράτησα λόγῳ τοῦ ἰδιοτύπου χαρακτῆρός του. Ὁ κῶδιξ οὗτος περιέχει τ' ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ὁ Ἰωάννης Ὁρλάνδος καὶ ὁ Ἀνδρέας Λουριώτης συνέταξαν ἐν ἔτει 1824 κατὰ τὴν παραμονὴν αὐτῶν ἐν Λονδίῳ.

Ὡς γνωστόν οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες ἦσαν ἐντεταλμένοι τὴν συνομολόγησιν τῶν δύο πρώτων ἐθνικῶν δανείων, ἡ περὶ τὰ δάνεια δὲ ταῦτα ἀσκηθεῖσα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κριτικὴ ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ δημοσιεύσουν τὴν ἀπολογίαν των ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1839, συνοδευομένην ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν των. Ἐν τούτοις δὲν γίνεται μνεῖα τῶν ἐπιστολῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ θέμα τῆς παρούσης ἀνακοινώσεως.

Ὁ εἰς χεῖρας ἡμῶν περιελθὼν κῶδιξ ἀποτελεῖ τόμον 4ου σχήματος πλάτους 20 καὶ ὕψους 32 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ συνίσταται ἐξ 150 σελίδων, περιεχουσῶν ἀντίγραφα ἑκατὸν εἴκοσι ἐπιστολῶν, χρονολογουμένων ἀπὸ τῆς 23

Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 6 Ἰουλίου 1824. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπιστολαὶ ἀπυθύνοντο ἐκ τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης ἐν μέρει μὲν πρὸς τοὺς τραπεζίτας, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ ἔτος 1824 διεπραγματεύοντο τὸ δάνειον, ἐν μέρει δὲ πρὸς διαφόρους φιλέλληνας, ἔξ ὧν πολλοὶ εἶχον λάβει μέρος ἐνεργὸν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ πρὸς Ἑλληνας πατριώτας, ἡ ἰδιότης καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν ὁποίων παρεῖχε τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς εἰρημένους δύο ἄνδρας νὰ καθιστῶσιν αὐτοὺς ἐκάστοτε ἐνημέρους τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν των.

Ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀλληλογραφία διεξήχθη εἰς τὴν Γαλλικὴν, ἔξαιρέσει εἴκοσι ἔξ ἐπιστολῶν, αἵτινες συνετάχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ δύο ἐπιστολῶν, αἱ ὅπου ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν.

Ἐκ τριῶν σημειώσεων εἰς τὰς τελευταίας σελίδας τοῦ κώδικος προκύπτει, ὅτι ὑπῆρχον καὶ δύο ἄλλοι ὅμοιοι κώδικες, ὑποδεικνυόμενοι διὰ τῶν τριῶν πρώτων στοιχείων τοῦ γαλλικοῦ ἀλφαβήτου Α, Β, C. Ὁ κώδιξ, τὸν ὅποιον κατέχομεν, εἶναι ὁ πρῶτος εἰς τὴν σειράν, φέρει δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὸ διακριτικὸν σημεῖον Α, ἀρ. 1.

Ὁ δεύτερος κώδιξ, ἦτοι ὁ κώδιξ Β φαίνεται χρησιμοποιηθεὶς διὰ τὴν ἀντιγραφὴν τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς δανειστάς καὶ τοὺς τραπεζίτας Loughnan, O'Brien, Joseph Hume καὶ E. Ellice. Ὁ κώδιξ Α φέρει εἰς φῶς εἴκοσι δύο ἐπιστολάς, ἀπευθυνομένας πρὸς τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα. Ὁ κώδιξ C περιλαμβάνει ἐπιστολάς ποικίλου περιεχομένου.

Εἴκοσι ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἐπίτιμον Γραμματέα τοῦ Κομιτάτου τῶν φιλελλήνων John Bowring ἐν Λονδίῳ, γνωστὸν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἔγραφε πρὸς αὐτὸν ἔξ Ἑλλάδος ὁ συνταγματάρχης Stanhope. Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Edward Blaquière, ὅστις εἶναι ὁ συντάκτης τῶν Letters from Greece καὶ πολλῶν ἄλλων ἔργων, «φίλος» τοῦ Ὁρλάνδου καὶ τοῦ Λουριώτη, καὶ ὅστις τότε ἠτοιμάζετο νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, μολοντί δὲν ἔχει τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἀναφέρω, ἐν τούτοις δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου. Ὡς γνωστὸν ὁ Blaquière ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 24 Ἀπριλίου.

Χρηματισταὶ τοῦ Λονδίνου, ἄνθρωποι τῶν ὑποθέσεων, μεσῖται περιεστοίχισον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, τοὺς δύο βουλευτάς. Ὁ James Barnett ἐμφανίζεται μετρεῖς ἐπιστολάς, οἱ Baring Brothers μὲ μίαν ἐπιστολήν, οἱ Bowring & Cie μὲ δύο. Ὁ James Makintosh διαπραγματεύεται τὴν προμήθειαν χιλίων βαρελίων πυρίτιδος, ἐνῶ ὁ Κοντόσταυλος, ὁ Εὐστράτιος Ράλλης, ὁ οἶκος Ράλλη καὶ ὁ Τραπεζίτης Ward ἐμφανίζονται ὡς πληρωνόμενοι διὰ τὰ δάνεια, τὰ ὅποια εἶχον παρᾶσχει εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο βουλευτάς.

Πρὸς τὸν Douglas Kinnaird ἓνα τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ λόρδου Βύρωνος, ἀπευθύνονται τέσσαρες ἐπιστολαί, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν κάλυψιν δανείου 4.000 ἀγγλικῶν λιρῶν, τὰς ὁποίας ὁ λόρδος Βύρων εἶχε δανείσει εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κῶδιξ ἄρχεται ἐκ μιᾶς ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν λόρδον Βύρωνα. Ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 6 Ἀπριλίου ὁ λόρδος Βύρων ἔλαβε πέντε ἐπιστολάς. Εἰς τὴν πρώτην ὁ Ὀρλάνδος καὶ ὁ Λουριώτης ἐκφράζουσιν πρὸς αὐτὸν «τὰ αἰσθήματα τῆς εἰλικρινεστέρως ἐγγνωμοσύνης διὰ τὴν καλωσύνην, τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθη νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἢ Ἐξοχότης Σας. Ἡ Ἑλλάς θὰ Σᾶς στήσῃ ἀνδριάντα καὶ οἱ προσεχεῖς αἰῶνες θὰ διατηρήσουν τὴν μνήμην τοῦ ὀνόματός Σας καὶ θὰ εὐλογοῦν τὸν εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος». Πράγματι οἱ δύο οὔτοι ἄνδρες δὲν διεψεύσθησαν.

Λεπτομερῆς ἔκθεσις τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος διαλαμβάνεται εἰς δύο ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας πρὸς τὸν John Quincy Adams. Ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 Ἰουλίου πρὸς τὸν Γεώργιον Κάνιγγα ἐπιστολὴ πληροφοροεῖ τὸν ὑπουργὸν τοῦτον περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ἴπποτῶν τοῦ Τάγματος τῆς Μελίτης ἐν Ἑλλάδι καταβληθεισῶν προσπαθειῶν.

Ὁ περιφανὴς μητροπολίτης τῆς Οὐγγρο-Βλαχίας Ἰγνάτιος, ὅστις παρέμενε τότε εἰς τὴν Πίζαν, εὗρίσκετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν δύο μνημονευθέντων πληρεξουσίων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ μέγας οὔτος Ἕλλην πατριώτης καὶ σοφὸς διετήρει ἀρίστας σχέσεις μετὰ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν τοῦ Βατικανοῦ, λόγῳ δὲ τῶν σχέσεών του τούτων, διωρίσθη μέλος Ἐπιτροπῆς ἐντεταλμένης νὰ μεσιτεύσῃ παρὰ τῷ Πάπῳ, ὅπως οὔτος ἐπικαλεσθῆ τὴν συνδρομὴν τῶν Χριστιανῶν ἡγεμόνων ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἴμεθα κάτοχοι τοῦ κειμένου ἑννέα ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ὁ μητροπολίτης Ἰγνάτιος ἔλαβε παρὰ τῶν Ὀρλάνδου καὶ Λουριώτη. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται καταλαμβάνουσιν εἴκοσι δύο ὀλοκλήρους σελίδας τοῦ κώδικος. Εἰς τὴν ἀπὸ 30 Μαρτίου πρώτην ἐπιστολήν, ἐξηγοῦν εἰς τὸν Μητροπολίτην τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον γράφουσιν εἰς γλῶσσαν ξένην: «Σεβασμιότατε Μητροπολίτα, λέγουν, θὰ εἴχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ Σᾶς γράφωμεν συγγρότερα, ἐὰν αἱ ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀπασχολοῦν ἐδῶ, δὲν μᾶς ἠμπόδιζον εἰς τοῦτο. Ὄθεν ἀναγκασόμεθα νὰ Σᾶς γράφωμεν διὰ τοῦ Γραμματέως καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν Γαλλικὴν». Δέον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ χρῆσις τῆς γλώσσης ταύτης ἦτο ἕξ ἄλλου καὶ μέσον προφυλάξεως ἐναντίον τῶν ἀκριτομύθων.

Ἀλλὰ μήπως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποπτεύονται τὰ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντός των; Μόλις — γράφουσιν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδατὸν εἰς Μεσολόγγιον — ἐπλησιάσαμεν τὸ κατώφλιον τῆς θύρας ἐνὸς ξενοδοχείου κατὰ τὴν 26

παρελθόντος Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν τεραστίαν ταύτην πρωτεύουσαν, ἐπολιορκήθημεν κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων ἐνὸς κάποιου στρατηγοῦ *De Wuitz* (ἐπιστολάς τοῦ ὁποίου σᾶς ἐνεχείρισεν ὁ *Picok* εἰς Τριπολιτσάν) καθὼς ἀκριβῶς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐξάρχου τῆς Κύπρου. Σκοπὸς τῶν ἀνδρῶν τούτων ἦτο νὰ μᾶς προσφέρουν μίαν κατοικίαν δι' ἐξόδων των, τὴν ὁποίαν καθὼς μᾶς ἔλεγον, εἶχον πρὸ πολλοῦ προετοιμάσει. Νὰ εἶσθε βέβαιος, ὅτι ἀπεκρούσαμεν τὴν προσφορὰν, ὅλαι δὲ αἱ ἡμέραι, αἱ ὁποῖαι παρέρχονται ἀπὸ τότε, συμπίπτουν εἰς τὸ νὰ μᾶς πείσουν, ὅτι πολὺ καλῶς ἐπράξαμεν, μὴ ἀποδεχθέντες τὴν τόσον γενναιοφρόνως γενομένην ταύτην πρόσκλησιν.

Ἔχομεν τὸ ἀντίγραφον πέντε ἐπιστολῶν, ἀπευθυνομένων πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, εἰς τὸν ὁποῖον δίδουν τὸν τίτλον «Διευθυντοῦ». Ἡ λέξις «Διευθυντῆς» εἶναι γεγραμμένη μὲ ἑλληνικὰ στοιχεῖα.

Ὁ Ἱερεμίας Μπένθαμ, διάσημος ἄγγλος νομικὸς καὶ φιλόσοφος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλικὴ Νομοθετικὴ Βουλὴ ἐχορήγησε τὸν τίτλον Γάλλου πολίτου, ἀλλὰ τὸν φιλελληνισμόν τοῦ ὁποίου αἱ ἐγκυκλοπαιδεῖαί μας ἀγνοοῦν, παρέσχε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω μνημονευθέντας δύο ἀντιπροσώπους πολλαπλῶν συμβουλῶν αὐτοῦ. Ἄλλωστε ὁ Ὀρλάνδος καὶ ὁ Λουριώτης, ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς Λονδίνον, ἦλθον εἰς ἄμεσον μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἐπαφήν, εἰς δὲ τὰς τόσον συγκινητικὰς ἐπιστολάς των ἀποκαλοῦν αὐτὸν οὐχὶ ἀδικαιολογητῶς «πατέρα μας καὶ προστάτην τῆς Ἑλλάδος, φίλον μας καὶ πατέρα τῆς Πατρίδος μας, Σεβαστὸν πατέρα μας καὶ πιστὸν μας φίλον». Αἱ δέκα ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ Μπένθαμ, καταλαμβάνουν εἴκοσι μίαν σελίδας τοῦ κώδικος καὶ ἀποδεικνύουν, ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ Φιλέλληνες, τοὺς ὁποίους ἔλησμονήσαμεν.

Μία ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν λόρδον Βύρωνα, τὸν Θωμᾶν Γκόρντον καὶ τὸν Λάζαρον Κουντουριώτην. Οἱ ἄνδρες οὗτοι, διορισθέντες ὑπὸ τῶν δύο βουλευτῶν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν δανειστῶν, ἐντολοδόχοι, ἦσαν ἐντεταλμένοι νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἔγκρισιν τῆς προσωρινῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου τῶν 800.000 ἀγγλικῶν λιρῶν. Αἱ πρῶται δόσεις, ἐκάστη ἐκ 40.000 λιρῶν, ἀπεστάλησαν εἰς Ζάκυνθον πρὸς τὸν κόμητα Καίσαρα Λογοθέτην καὶ Σαμουὴλ Μπάφ παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ὑπάτου ἄρμοστοῦ τῆς νήσου, δηλώσαντος ὅτι: *τοιαύτη ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀποστολὴ ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ τὸ σύστημα τῆς οὐδετερότητος, καθὼς ἐγράφη πρὸς τὸν Γεώργιον Κάνιγγα, παρακληθέντα νὰ ἐπέμβῃ ἐν προκειμένῳ.*

Ὑπάρχουν τέσσαρες προσωπικαὶ ἐπιστολαὶ ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸν Θωμᾶν Γκόρντον. Εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Ἰουλίου ἐπιστολὴν ἀναφέρεται ὅτι: «αἱ

ἐπιθυμία ἡμῶν ἤθελον πραγματοποιηθῆι πλήρως, ἐὰν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιστρέψῃτε εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἐπιστολαὶ εὐχαριστιῶν πρὸς τὰ φιλελληνικὰ Κομιτᾶτα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Φιλαδελφείας, σύνδεσμος τῶν ὁποίων ἦτο ὁ Richard Rush, πληρεξούσιος Ὑπουργὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῆ Βασιλικῆ Αὐλῆ τῆς Μ. Βρετανίας, προηγουῖνται τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Λουριώτης, ἀπαντῶν εἰς τὸν Britton Evans ἐν Φιλαδελφείᾳ, ἐξηγεῖ τοὺς λόγους τῆς ἐν Λονδίῳ παρουσίας του. Πλὴν τῆς δράσεως τῶν ἀμερικανικῶν κομιτάτων, ἣτις καθίσταται γνωστὴ εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν ἕξ πρὸς τὸν Rush ἀπευθυνομένων ἐπιστολῶν, παριστάμεθα εἰς διχογνωμίαν μεταξὺ τοῦ Κομιτάτου τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν δύο προμνησθέντων ἀντιπροσώπων. Οὗτοι προέκρινον δηλονότι τὴν εἰς Ἑλλάδα ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν ἀντὶ ἐμπορευμάτων, ὧν τὴν ἀποστολὴν προετίμα τὸ Κομιτᾶτον τοῦ Λονδίνου καὶ τὰ ὁποῖα ἐμπορεύματα ἡ Ἑλλὰς ἐξήτει τόσον, ὅσον καὶ χρήματα τοῖς μετρητοῖς. Ὁ συνταγματάρχης Stanhope ἔλαβε τέσσαρας ἐπιστολάς, ἕξ ὧν ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Μαρτίου ἐδημοσιεύθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ τὸν τίτλον Greece in 1823-1824 being a series of letters on the Greek revolution. Λονδῖνον, 1824, σελ. 313 ἀριθ. 36.

Ἡ συνοπτικὴ ἐκθεσις τοῦ περιεχομένου τοῦ κώδικος μοὶ φαίνεται ἀρκετὴ, ὅπως δεῖξῃ τὴν σπουδαιότητα τῶν εἰρημένων ἐπιστολῶν. Ἐξ ἔρευνῶν, γενομένων εἰς τὰς δημοσίας Βιβλιοθήκας, ὡς καὶ εἰς τὴν Γεννάδειον, ὅπου εὗρισκονται περίπου 1200 ἔργα καὶ ἄρθρα, σκετικὰ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, προκύπτει, ὅτι ἐκ τῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἐπιστολῶν τοῦ ἐν λόγῳ κώδικος αἱ ἑκατὸν δέκα ἐννέα εἶναι ἀνέκδοτοι.

ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑ. — Διαθέρισις καὶ διαχείμασις τῶν μυκῆτων τῶν προκαλούντων τὰς σκωρίας τῶν σιτηρῶν, ὑπὸ Π. Κριτοπούλου.
Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰ. Πολίτου.

Ἡ ἐτησία ἐμφάνισις τῶν σκωριῶν τῶν σιτηρῶν ἔχει προσελκύσει τὴν προσοχὴν πολλῶν Βοτανικῶν καὶ Φυτοπαθολόγων, λόγῳ τῶν σοβαρῶν ἀπωλειῶν τῶν προκαλουμένων ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν σιτηρῶν. Ὁ βιολογικὸς κύκλος τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν μυκῆτων αὐτῶν πιστεύεται ὅτι συμπληροῦται ἐπὶ δύο ξενιστῶν, ἕξ ὧν ὁ εἷς ἀνήκει εἰς τὰ σιτηρά, ὁ δὲ ἕτερος εἰς ἐτέραν φυτικὴν οἰκογένειαν. Εἷς τινὰς περιοχὰς τῆς γῆς, οἱ ἐναλλασσόμενοι ξενισταὶ ἀναμφιβόλως συμμετέχουν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ βιολογικοῦ κύκλου, συντελοῦντες εἰς